

ע"פ 23661/05/18 - חוסין סרחאן, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 23661-05-18 סרחאן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט איל באומגרט
המערער: חוסין סרחאן,
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה להאריך את המועד להגשת הודעת ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה בעכו מיום 13.3.18 אשר ניתן בת"ד 1220-01-15.

2. לטענת המבקש הערעור מוגש באיחור של שלושה ימים מהטעם שהמבקש לא הצליח לגייס את שכ"ט בא כוחו. רק משגויס שכה"ט ומיד בסמוך לכך הוכנו הודעת הערעור והבקשה. לטענת המבקש, סיכויי הערעור טובים.

עיון בהודעת הערעור מעלה כי המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רישיון נהיגה, התנהגות הגורמת נזק, נהיגה כשברמזור אור אדום, נהיגה בזמן פסילה, סטייה מנתיב הנסיעה ונהיגה בקלות ראש.

עוד עולה מהודעת הערעור ומפסק דינו של בית משפט קמא כי המבקש היה מיוצג בהליכים בבית משפט קמא, והצדדים הגיעו לידי הסדר טיעון לפיו ידון בית משפט קמא את המבקש לשלושה חודשי מאסר בפועל ובנוסף יופעל עונש מאסר על תנאי למשך שלושה חודשים לריצוי באופן מצטבר כך שבסך הכל ירצה המבקש ששה חודשי מאסר בפועל. כמו כן, הוסכם בין הצדדים כי ככל שהמבקש יהיה כשיר לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות יתבקש בית משפט קמא לאמץ הסדר זה.

בסופו של יום אימץ בית משפט קמא את הסדר הטיעון במלואו והשית על הנאשם ששה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות במסגרת כרמיאל.

3. לטענת המבקש, כעולה מהודעת הערעור, הסכים המבקש להסדר הטיעון בהנחיית בא כוחו דאז, ובדיעבד התברר למבקש כי העונש עליו הוסכם והושת הינו חמור והיה על בית משפט קמא "לגזור על

המערער לכל היותר שלושה חודשי עבודות שירות, תוך בדיקת אפשרות להארכת התנאי אשר היה תלוי ועומדת נגדו, לאור נסיבותיו האישיות של המערער".

מוסיף וטוען המבקש כי אינו בקיא בהליכים משפטיים וסמך על חוות דעתו המקצועית של בא כוחו דאז, לא ידע על האפשרות לעתור להארכת התנאי שהיה תלוי ועומד נגדו וכי הוא נישא לאחרונה, עובד כשכיר והמפרנס היחיד של התא המשפחתי.

4. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי בענייננו לא מתקיים טעם ממשי המניח את הדעת. עוד מוסיפה וטוענת המשיבה כי גזר הדין ניתן במסגרת הסדר טיעון שעה שהמבקש היה מיוצג ונתן הסכמתו המפורשת.

בא כוח המבקש עמד על קיומו של דיון בבקשה ואכן דיון כזה התקיים ובמהלך הדיון חזרו הצדדים על טענותיהם מבלי לחדש הרבה.

לאחר שבית משפט קראת את כתבי הטענות שומע את טיעוני הצדדים בעל פה המסקנה היא כי דין הבקשה להידחות. אלו הם הנימוקים:

5. סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 קובע: "בית המשפט רשאי, לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-200".

שורה ארוכה של הלכות קבעה כי, בשונה מהליך אזרחי, אין צורך בטעם מיוחד על מנת שבקשה להארכת מועד בפלילים תיעתר. הטעם לכך נעוץ בצורך ליתן שיקול דעת רחב לבית המשפט שכן עסקין בשאלת חפותו או אשמתו של אדם ובמידת עונשו. עוד קבעה ההלכה הפסוקה כי ככלל תהא הגישה לבקשות נאשמים מקלה לעומת בקשות מטעם המדינה.

עם זאת, נקבע לא אחת בהלכה הפסוקה כי אין בגישה מקלה זו כדי להביא לכך שבקשות להארכת מועד בפלילים תעתרנה על דרך השגרה. הכלל הוא שיש לעמוד במועדים, להתחשב בעקרון סופיות הדיון, להציב גבולות להימשכות ההליכים, שכן האינטרס הציבורי מחייב יציבות וודאות משפטית.

על כן, "אין ליתן ארכה להגשת ערעור או בקשת רשות ערעור בפלילים, אלא בהתקיים טעם ממשי המניח את הדעת". ראו, בש"א 5988/06 נגר נ' מ"י, בש"פ 9023/09 מוחסין נ' מ"י, בש"פ 6907/11 קניון שפרעם נ' מ"י וע"פ 7754/06 ציפר נ' מ"י (פורסמו במאגרים).

6. בענייננו, המבקש היה מיוצג בבית משפט קמא, ואין להלום את טענותיו היום כי שיקול הדעת של בא כוחו דאז היה לקוי או כי היה פגם בייצוג.

א זו אף זו, בכל הזהירות הנדרשת אין להלום את טענת המבקש כי גזר הדין נוטה לחומרה ולכל היותר היה מקום לגזור על המבקש שלושה חודשי עבודות שירות ולדחות את ריצוי שלשת חודשי המאסר הנוספים. לעניין זה ראו סעיף 56(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 הקובע **"בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר, רשאי על אף האמור בסוף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע ביתה משפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי."**

כלומר, ניתן, בהתקיים נסיבות מתאימות, להאריך את תקופת התנאי בכפוף לכך שלא הושת עונש מאסר בגין העבירה הנוספת בה הורשע הנאשם. בענייננו, הנאשם הורשע על פי הודאתו והושת עליו עונש מאסר. כלומר, על פניו, לא ניתן היה להאריך את תקופת התנאי, כפי שטוען בא כוח המבקש.

7. המורם מן המקובץ הוא, כי בענייננו לא מתקיים טעם ממשי המניח את הדעת לאיחור שכן, הקושי לגייס את שכה"ט נטען בעלמא ללא כל תצהיר וללא אסמכתא. לא זו אף זו, העתרות לבקשה מעין זו יש בה להאריך את המועד להגשת ערעור כמעט עד אין סוף. בהינתן סיכויי הדלים של הערעור בצוותא חדא עם האמור לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשע"ח, 04 יולי 2018, בהעדר הצדדים.